

ladet staa hen. Jeg vil sige, at dette hører til god Orden; hele Tvivlen kan, hvis der er nogen, dreie sig om, hvorvidt Protokollet skal være autoriseret eller ikke, om det skal være vedkommende Udvalgs egen Protokol. At man i hvert Fald maa have solide Optegnelser, følger af sig selv. Jeg lægger ikke særlig Vægt paa det Punkt. Naar det ærede Medlem derimod til § 3 har foreslaaet, at Sagen skal iværksettes af Udvalget, saa maa jeg som sagt bestemt yttre mig derimod. Søvrigt kan jeg ikke se, at der er større Forskjel paa de to Forslag, end at Udvalget maatte kunne enes om en fælles Affattelse af Lovforslaget.

Saralb Hansen: Jeg kunde ganske i det Hele henholde mig til de Udtalelser, som nu falder fra den høitæredede Indenrigsminister, men jeg vil dog bemærke, lige overfor det ærede Mindretal, at efter min Mening er Mindretallets Opfattelse af hele Forholdet ganske færdig, og det ærede Medlems Fremstilling maa selvfølgelig svare dertil. Det er ikke berettiget at fremstille Grosserer-societetet og Kursnoteringsudvalget som to lige overfor hinanden staaende ligeberettigede Faktorer. Grosserer-societetet er en Institution, der er Arhundreder gammel, som har en fast Organisation, som er anerkendt af Kommunen, af hvilken Enhver kan blive Medlem, som tilfredsstiller de Fordringer, som Stat og Kommune stille dertil, og endelig bestaar Grosserer-societetet af 15—16—1800 Medlemmer. Kursnoteringsudvalget er derimod et Udvalg, der bestaar af nogle faa Medlemmer af Regelmæglerens og Bøxellerernes Forening, hvilken i Alt bestaar af 70 Medlemmer eller maasse knap saa mange, der er af ganske ung Dato, og som ikke har nogen fast Organisation, men kan løbe fra hinanden den Dag i Morgen, om de ville, og fremdeles kan negte at optage Andre som Medlemmer end dem, de selv synes om. Det gaar jo ikke an at lægge altsfor Meget i saadanne løse Foreningers Hænder. Det kan stilles op som en Mulighed, at Foreningens Medlemmer indbyrdes blive enige om for Fremtiden ikke at optage nye Medlemmer, og det vil føre til at om nogle faa Aar, naar Medlemmerne uddør, saa sidder der maasse 3—4 Stykker tilbage, som saa have hele Kursnoteringen og holder Landets Bøxevæsen i deres Haand, uden at Noget kan forhindre dem deri. Saaledes er den juridiske Stilling, men saaledes bør det ikke være. Børsen, det vil sige Børsbygningen, eies af Grosserer-societetet, som har betalt den, og som har fri Afbenyttelse af Bygningen, om end

med enkelte mindre betydelige Restriktioner, nemlig med Hensyn til dens Ydre og tilbørlig dens Afbenyttelse. Kursnoteringsudvalget har benyttet Børsbygningen udelukkende ifølge Bevillie fra Grosserer-societetets Side. Det har Intet betalt i Leie, men man har været kvit nok til at overbyde hinanden i Fordringer, naar der har været Tale om at gjøre Forandringer i Lokalet; flytte det fra den ene Ende af Bygningen til den anden, eller været Tale om Kjøbere og hvilket-somhelst Andet. De Paagældende have nok vidst at stille Fordringer, men betale Noget have de til Dato ikke gjort. Nu er det dog ikke nogen ubillig Fordring, at Grosserer-societetet skal have saa megen Myndighed over deres Leiere, der notabene ingen Leie betale, at det kan bestemme, hvorledes de skulle bære sig ad med nogle af de Handlinger, som de foretage i Børsen. Naar det ærede Medlem har sagt, at Kursnoteringsinstitutionen skulde bringes i Afhængighed af Grosserer-societetets Komite, bringes under dens Overhøieth osv., saa er det en ren Feiltagelse. Enhver, der har læst Betænkningen igjennem, vil se, at der ikke er Tale om nogen Overhøieth eller Afhængighed. Af Indenrigsministeren kommer det Hele til at afhænge. De maa se, om de kunne blive enige, ligesom Eier og Leier ellers blive enige om det, der ikke specielt er stipuleret i Leiekontrakten, og kunne de ikke blive enige, saa henvende de sig til Indenrigsministeren. Det forekommer mig, at, naar dette Lovforslag vedtages, saa er man gaet Grosserer-societetet saa nær, som man paa nogen mulig Maade kan forsvare det, idet man paa en vis Maade gjør Indgreb i den Maade, hvorpaa de faae Lov til at benytte deres egen Bygning; og paa den anden Side har Kursnoteringsinstitutionen, der kan løbe fra hinanden i Morgen, faaet en Betydning herved, der er langt udoer, hvad de have Ret til at forlange. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale det høie Ting at stemme for de Indstillinger, der komme fra Udvalgets Flertal.

Dan: Jeg maa indrømme den ærede Indenrigsminister, at jeg før Konferencen med Ministeren havde strakt mig overordentlig vidt for om mulig at faae opnaaet en Fællesindstilling til Tinget. Det er jo imidlertid ikke lykkedes, og saa finder jeg det temmelig naturligt, at jeg indtager min principielle Stilling. Sagen er netop, at for mig har det, som vi her behandle, stor offentlig Interesse, men derfor gjælder det ogsaa om, at den ledes saa godt som muligt, og det er netop det, den er bleven hidtil.